

*A new paradigm for language education
The status of language educators. Council of Europe 2003
Frank Heyworth*

<i>19. sajandi keeleõppe mudel</i>	<i>Tänapäevane arusaam keeleõppest</i>
Keskendub riigile / rahvusele ja keelele kui rahvusliku identiteedi allikale.	Rõhutab keelelist mitmekesisust ning Euroopa kodanikuks olemist.
Mitmekeelsus ühiskonnas on probleem.	Mitmekeelsus rikastab ühiskonda.
Kujutlus, et õppijad on ükskeelsed	Võtab arvesse õppijate väljaspool kooli saadud keeleliste kogemuste rikkust .
« Vaikitakse maha » eri päritolu õppijate keeleline ja kultuuriline mitmekesisus.	Väärtustatakse eri päritolu õppijate keelelist ja kultuurilist mitmekesisust.
Kakskeelsete laste õpetamisse suhtutakse kui probleemi - eesõigus on riigikeelele.	Kakskeelsus on teretulnud - emakeelt arendatakse teiste keeltega võrdselt
Need, kes räägivad teisi keeli on võõramaalased / võõrad.	Rääkida mingit uut keelt on loomulik.
Võõra keele õppimine on raske.	Võõra keele õppimine on loomulik.
Eesmärk on saavutada ühe võõrkeele täiuslik oskamine.	Isegi vähesed teadmised osaoskustes on väärtuslikud ja täiendavad suhtluspagasit ja nad arendatakse läbi terve elu.
Õpetuse eesmärgid on peamiselt keelelised / lingvistilised; vähe kultuuri või ainult n ö kõrgkultuur (kirjandus jmt)	Õpetuse eesmärgid peavad silmas ka kultuurielemente sh ka kultuuridevahelist pädevust.
Õpitakse ühte keelt korraga.	Õppimine toetub seostele erinevate keelte vahel ning üldisele keeleteadlikkusele.
Võõrkeeleõpe on eliidi pärusmaa ning on enamusele õpilastest raske.	Kõik tulevad toime keele õppimisega.